

Arrest

nr. 181 927 van 7 februari 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 9 november 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 oktober 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 december 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 januari 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat J. HELSEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart dat u bent geboren op 14 december 1973 te Tombel, zuid-west regio van Kameroen en dat u behoort tot de Bakossie etnie.

U ging naar school en in 1995 begon u uw universitaire studies in Yaoundé. Mbah Johannes, die later uw man werd, betaalde uw studies na het overlijden van uw moeder.

Tegen de wil van uw schoonfamilie huwden jullie en kregen jullie drie kinderen; Caleb A. (°01/10/2004), Thelma A. (°08/08/2006) en Chelsea A. (°27-08/2008). Na uw studies slaagde u er niet in om werk te vinden waardoor u besloot, met de steun van uw man, om verder te studeren. Van 2011 tot

2013 studeerde u development management aan de Pan African Institute for development te Buea. Tijdens uw studie werkte u tevens om de opgedane kennis onmiddellijk in de praktijk te zetten. Uw man, een diabetes patiënt geraakte echter ziek en zelfs deels verlamd. Uw schoonfamilie wilde dat u hem naar een genezer in Nigeria zou brengen. Echter, alvorens uw paspoort in orde was, overleed uw man op 10 januari 2014. U werd vervolgens door de politie aangehouden en opgesloten omdat uw schoonfamilie u beschuldigde dat u uw man niet goed had verzorgd en omdat uw schoonbroer met u wilde trouwen. Met de hulp van uw broer kon u de cel verlaten en ging u ongeveer een week naar Loum en vervolgens naar Douala, waar u meer dan een jaar zou hebben verbleven. U besloot om het land te verlaten door de slechte levensomstandigheden en omdat u nergens anders kon wonen. Uw broer zorgde voor een visum waardoor u op 6 december 2015 het vliegtuig nam in Yaounde. U arriveerde de volgende dag in België en u vroeg asiel aan op 11 december 2015. In België werd vastgesteld dat u HIV heeft.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u een **zelfstandige vrouw** bent die beschikt over een **universitair diploma**, bachelor in de Engelse taal. Naast uw universitair diploma heeft u nog **verder gestudeerd** aan de Pan African Institute for development waar u developmanagement studeerde (zie gehoor CGVS, p 7). U verklaart dat u na uw universitaire opleiding geen werk kon vinden waardoor u in 2011 besloot dat u verder wilde studeren. In 2013 was uw opleiding afgerond. (zie gehoor CGVS, p 5). Terwijl u studeerde in Buea verbleven uw man en kinderen in Tombel. Tijdens uw studie verklaart u dat u **werkte** voor SIRDEP; society for the initiatives in rural development and environmental protection. U verklaart dat u met het werk diende te stoppen omdat uw studie te veel tijd in beslag nam. Bovendien bent u tegen de wil van uw schoonouders met uw man getrouwd (zie gehoor CGVS, p 8) Hieruit blijkt duidelijk dat u een vrouw bent die van aanpakken weet, die hoog is opgeleid en die zelfstandig haar leven kan leiden.

Er werden **enkele flagrante tegenstrijdigheden** vastgesteld tussen uw verklaringen bij het CGVS en uw eerdere verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Bij de DVZ verklaarde u namelijk meermaals dat u **gedurende twee tot drie maand vast zat in een politiecel** (CGVS Vragenlijst, vraag 3.1 en vraag 3.5). U opende het gehoor bij het CGVS echter met de verklaring dat u werd gevraagd om een schatting te geven van o.a. de periode dat u in de cel was opgesloten. U verklaart dat u de periode niet meer precies weet door wat u had meegemaakt en omdat u toen wat depressief was (zie gehoor CGVS, p 3).

De periode dat u gevangen zat die u opgaf bij de DVZ is dermate verschillend van de periode die u bij het CGVS gaf, namelijk enkele dagen tot misschien een week (zie gehoor CGV, p 25). Uw verklaring hiervoor kan niet worden aanvaard gezien het dermate grote verschil. Bovendien verklaarde u bij de DVZ niet slechts eenmalig dat u twee tot drie maand in een politiecel werd opgesloten, maar gaf u dat op verschillende momenten aan. Daarenboven moet worden benadrukt dat uw verklaringen u bij de DVZ na afloop van het interview werden voorgelezen en dat u deze ter akkoord hebt ondertekend. De vastgestelde tegenstrijdigheid blijft aldus staande, waardoor de geloofwaardigheid van uw verklaringen wordt ondermijnd. Nergens uit het administratief dossier blijkt dat uw cognitieve geheugen in die mate zou zijn aangetast dat u niet in staat zou zijn om coherente en eenduidige verklaringen af te leggen over bepaalde belangrijke gebeurtenissen die u beweert zelf meegemaakt te hebben en die de kern van uw asielrelaas uitmaken. Overigens legt u ook op geen enkel moment een voldoende gestaaft medisch-psychologisch attest neer waaruit zou blijken dat u ernstige geheugenproblemen heeft, waardoor uw verklaringen met betrekking tot die geheugenproblemen in geen geval kunnen worden aanvaard.

De doorleefdheid van uw relaas komt niet alleen in het gedrang omdat u zich dermate flagrant vergist in de tijd die u in de gevangenis zou hebben doorgebracht. Eveneens legt u zeer tegenstrijdige verklaringen af over de **timing van de arrestatie**. Bij de DVZ geeft u immers aan dat de politie u kwam arresteren een paar dagen na de dood van uw man, die overleed op 10 januari 2014 (zie Vragenlijst CGVS, vraag 3.5).

Tijdens uw gehoor bij het CGVS verklaart u echter dat u werd gearresteerd in maart (zie gehoor CGVS, p 19). Opnieuw wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ernstig ondermijnd daar van u kan verwacht worden dat u toch een betere schatting kan maken van de periode waarin u werd

gearresteerd. Het verschil tussen 'een paar dagen na de dood van mijn man' en in 'maart' –twee maand na het overlijden van uw man- is opnieuw zeer flagrant te noemen.

Bovendien blijkt uit informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier dat **gedwongen leviraatshuwelijken** (waarbij een vrouw wordt gedwongen om te trouwen met de broer van haar overleden man) zouden verdwijnen binnen een stedelijke context. U bevestigt dit bovendien ook (zie gehoor CGVS, p 21). U verklaart hierover dat mensen hun rechten nu kennen en dat vrouwen zijn gesensibiliseerd. U geeft zelfs aan dat er in Kameroen zelfs een ministerie van 'woman empowerment and family' bestaat waar je naartoe kan gaan (zie gehoor CGVS, p 21). Binnen deze context is het zeer opmerkelijk dat u, gezien uw situatie en uw kennis verklaart dat u niet echt een organisatie heeft gecontacteerd. U verklaart dat u er wel over heeft nagedacht maar dat het verlies van uw man nog 'te vers was' (zie gehoor CGVS, p 21). **Het is echter helemaal niet geloofwaardig dat u geen enkele stap heeft ondernomen om uw problemen bij een dergelijke organisatie aan te kaarten waardoor de geloofwaardigheid van uw asielrelaas opnieuw ernstig in het gedrang komt.** Wanneer u wordt gevraagd of u in Douala ook geen contact had opgenomen met een organisatie, zegt u opeens van wel (zie gehoor CGVS, p 25). Een dergelijke tegenstrijdigheid ondermijnt wederom de geloofwaardigheid van uw relaas.

Uit dezelfde informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt verder dat 'les femmes qui se sont émancipées de la tutelle traditionnelle, notamment par la scolarisation, ne seraient pas concernées par cette problématique' Gezien uw profiel kan u hier duidelijk bij geteld worden. **Verskillende elementen maken dat u uw gedwongen leviraatshuwelijk bijgevolg helemaal niet aannemelijk kan maken.**

Uit uw foto die werd teruggevonden op de facebook pagina van uw broer, A. Martin blijkt dat u wel degelijk in december 2015 het vliegtuig heeft genomen vanuit Yaounde. Hij wenst u hierbij al het beste in je nieuwe leven in België. De foto en het bijschrift doen ernstig vermoeden dat u niet zozeer diende te vluchten uit Kameroen omwille van uw vermeende gedwongen huwelijk, maar eerder dat u op zoek ging naar een nieuw leven in België.

Op de vraag waarom u dan wel uit Kameroen bent gevlucht, aangezien u –volgens uw verklaringen- ruim een jaar elders woonde, zegt u dat de het was omwille van uw **gezondheid**. U verklaart dat u vaak ziek was en dat er waar u verbleef geen drinkwater was en dat het er heel warm was met heel veel muggen. U verklaart dat u altijd ziek was (zie gehoor CGVS, p 26). Wanneer de protection officer (verder PO) u vraagt waarom u dan niet elders ging wonen, zegt u dat u zich steeds schuil hield en dat u nergens kon gaan waar mensen u zouden kunnen herkennen (zie gehoor CGVS, p 26). Echter, gezien uw zelfstandigheid en uw diploma's en werkervaring, kan van u worden verwacht dat u meer moeite doet om elders in Kameroen te gaan wonen indien uw situatie in Douala werkelijk dermate slecht zou zijn.

Bovendien dient te worden vastgesteld dat uit uw verklaringen niet blijkt dat u uw land van herkomst heeft verlaten omwille van feiten die verband zouden houden met de in het Vluchtelingenverdrag van Genève opgesomde criteria voor de erkenning van de vluchtelingenstatus. Luidens artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag is een vluchteling een persoon "die uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen". Het feit dat u te kampen zou hebben met moeilijke socio-economische of medische omstandigheden valt als dusdanig buiten het toepassingsgebied van voornoemd verdrag.

Wat betreft de door u aangehaalde vrees bij terugkeer naar uw land van herkomst voor **uitsluiting omwille van uw HIV-positieve status** en een gebrek aan medische behandeling voor uw ziekte (zie gehoor CGVS, p 22 en p 23), dient het volgende te worden opgemerkt.

Met betrekking tot de door u aangehaalde vrees voor uitsluiting omwille van uw HIV-positieve status, dient te worden vastgesteld dat uw verklaringen in dit verband geen concrete elementen bevatten die er op wijzen dat er voor u bij een terugkeer een 'gegronde vrees voor vervolging' of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zou bestaan.

Om tot een erkenning van de vluchtelingenstatus te leiden, dienen de discriminatie en het ontzeggen van bepaalde rechten dermate systematisch en ingrijpend te zijn dat hierdoor fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Uw

verklaringen in dit verband zijn echter te algemeen en te vaag om een 'gegronde vrees voor vervolging' of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' te kunnen vaststellen. U verklaart dat u hier in België ontdekte dat u HIV positief bent (zie gehoor CGVS, p 16). U verklaart verder dat u omwille van uw ziekte in Kameroen zal gestigmatiseerd worden. Wanneer u concreet wordt gevraagd wat er dan met u zou gebeuren, verklaart u dat mensen je vriend niet meer willen zijn, dat het moeilijk kan zijn om werk te vinden en dat ze u zullen zien als een prostitué. U zegt dat u misschien niet meer kan trouwen of relaties kan aangaan (zie gehoor CGVS, p 23). Er werd informatie toegevoegd uit het administratief dossier waaruit de stigamatisatieindex voor mensen die in Kameroen leven met HIV wordt uitgewerkt. Indien uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier inderdaad blijkt dat personen met HIV/aids het slachtoffer kunnen zijn van sociale discriminatie, is deze situatie niet van die aard om te besluiten dat elke persoon met HIV/aids, louter omwille van haar of zijn medische situatie een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a en b van de vreemdelingenwet kan doen gelden. Zulks moet steeds in concreto, en rekening houden met alle omstandigheden eigen aan de afzonderlijke zaak, worden aangetoond. Uit de door u neergelegde medische attesten, dd. 15 juli 2016 van dr. Papaleo blijkt dat u inderdaad HIV-positief bent, maar uit uw verklaringen blijkt niet, noch toont u aan dat u bewust adequate verzorging zou worden ontzegd omwille van uw ziekte. U haalde enkel aan dat u vreest dat, wanneer in Kameroen iemand merkt dat u HIV heeft, dat u hierom zal worden gestigmatiseerd (zie gehoorverslag, p 22), maar uit informatie waarover het Commissariaatgeneraal beschikt en die werd toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt niet dat aan personen met HIV/aids de toegang tot medische behandeling wordt ontzegd. Integendeel, uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat de Kameroense autoriteiten inspanningen voeren om behandeling van HIV/aids (bijna) gratis te verstrekken.

Uit al het voorgaande blijkt dat u geenszins aannemelijk heeft gemaakt dermate gevisieerd en systematisch gediscrimineerd te worden dat u hiervoor nood zou hebben aan internationale bescherming, te meer er in Kameroen inspanningen worden geleverd voor de verbetering van de levensomstandigheden van personen met HIV/aids. U toont bijgevolg niet aan dat er in uw concreet geval sprake is van zeer uitzonderlijke omstandigheden en dat de mogelijk discriminatie die u eventueel zou ondergaan in geval van terugkeer naar uw land van herkomst omwille van uw besmetting met het HIV-virus een vervolging inhoudt in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève.

Met betrekking tot de door u aangehaalde vrees voor het gebrek aan medische behandeling van uw ziekte, dient u zich voor de beoordeling van deze elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag tot machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. Hieruit blijkt duidelijk dat de ambtenaar-geneesheer ermee belast is om de toegankelijkheid van de medische zorgen die een vreemdeling nodig heeft in diens land van herkomst te beoordelen, evenals de graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. Het Commissariaat-generaal zou haar bevoegdheid overschrijden indien zij hier uitspraak over zou doen.

Bijgevolg kan op basis van uw verklaringen niet besloten worden tot het bestaan in uw hoofde van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De documenten die u voorlegt kunnen bovenstaande bevindingen niet wijzigen. U legt uw **Kameroense identiteitskaart** voor, afgeleverd op 22 oktober 2008 waaruit blijkt dat u toen 'secretary' (vertaling: secretaresse) was te Buea. Uit uw verklaringen blijkt echter dat u in 2008 niet werkte. U verklaart immers dat u met uw universitair diploma geen werk kon vinden en dat u daarom bent gaan verder studeren (zie gehoor CGVS, p 6). Tijdens uw studie zou u dan gewerkt hebben van 2011 tot 2012 (zie gehoor CGVS, p 7). Niet alleen stroken uw verklaringen wat betreft uw beroep niet, ook uw adres komt niet overeen met uw verklaringen. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u in 2008 in Tombel woonde (zie gehoor CGVS, p 5) en niet in Buea zoals staat vermeld op uw identiteitskaart. De geloofwaardigheid van uw asielrelaas wordt hier dus verder teniet gedaan. Vervolgens legt u ook uw **Kameroens paspoort** voor. Hieruit blijkt dat u een visum had voor Schengen landen van 6 december 2015 tot 28 december 2015.

Uit het opgevraagde visum dossier blijkt echter dat u werkte voor 'LCDA – Local Community Development Association' en dat u namens deze organisatie zou deelnemen aan een conferentie in België. Voorts blijkt dat u over 49.269.000 francs FCFA beschikte en dat u volgens de afgeleverde huwelijksacte zou zijn getrouwd met Muma Emmanuel Ngu (*10 december 1970 te Bamenda) op 18

december 2004. U verklaart echter dat dit uw neef is en dat u dit document heeft opgemaakt omdat u vermoedt dat een weduwe geen kans maakt om een visum te bekomen. U verklaart verder dat u uw originele huwelijksakte niet kon bemachtigen (zie gehoor CGVS, p 18). Uw broer had de nodige documenten bekomen voor uw visumaanvraag (zie gehoor CGVS, p 17). Verder legt u **medische documenten** voor waaruit blijkt dat u HIV/aids heeft.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster verweert zich als volgt ten aanzien van de bestreden beslissing:

" 4.1 tegenstrijdige verklaringen (?)

De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelt vooreerst dat verzoekster tegenstrijdige verklaringen zou hebben afgelegd;

- verzoekster zou ten overstaan van de gemachtigde van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen verklaard hebben dat ze slechts een week zou opgesloten hebben gezeten, terwijl ze bij dvz zou verklaard hebben dat ze twee tot drie maand vastzat.

Verzoekster kwam naar België ten tijde van een overvloed aan aanvragen en de tijd die aan haar gespendeerd werd was bijzonder kort. De vertaling liep mank en aan verzoekster werd niet de mogelijkheid gegeven om haar verklaringen na te lezen of te checken. Er is geen tegenstrijdigheid, enkel slordigheid van de vertaler.

Alleszins is deze enige tegenstrijdigheid niet van dien aard dat het ganse relaas van verzoekster op de helling wordt gezet. De gemachtigde van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen maakt van een mug een olifant en blaast het gewicht van de tegenstrijdigheid ernstig op.

4.2 doorleefdheid (?)

Verzoekster weet niet wat "doorleefdheid" is en inhoudt. Is dit het buikgevoel van de gemachtigde van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen ? Verschilt dit dan niet per gemachtigde en per asielzoeker? Heeft een iemand die goed kan acteren dan meer kans op toekenning van de staat van vluchteling?

Verzoekster kan niet aanvaarden dat "doorleefdheid" van een uitgebreid relaas, of het gebrek eraan, een ernstig, verifieerbaar en kwantificeerbaar criterium is, waaraan een dergelijk belangrijke beslissing kan worden opgehangen.

Voor zover als nodig zal verzoekster er dieper op ingaan, waarbij echter voorbehoud wordt gemaakt m.b.t. het criterium an sich, dat niet objectief, laat staan doorslaggevend kan zijn.

4.3 situatie in Kameroen

Zoals de vluchteling zelf zich niet mag verlaten op de situatie in zijn land van herkomst om na te laten te bewijzen dat hij persoonlijk vrees voor vervolging dient te koesteren, zo kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen niet verwijzen naar de algemeen verbeterde toestand in het land van herkomst, om tot het besluit te komen dat verzoekster geen vrees voor vervolging dient te hebben.

De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet in concreto nagaan waarom verzoekster geen vrees voor vervolging zou kunnen koesteren en haar wetenschap dat er een ministerie voor vrouwenrechten bestaat, is alleszins onvoldoende om te besluiten dat haar rechten dan ook niet geschonden konden worden.

Verzoekster weet dat er een ministerie voor vrouwenrechten bestaat, waaruit de gemachtigde van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen afleidt dat verzoekster dan wel zich zal kunnen wapenen tegen misbruiken.

Samenvattend kan dan ook worden besloten dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing niet naar recht verantwoordde en ze dan ook vernietigd dient te worden.”

2.2. De bestreden beslissing stelt:

“Er werden **enkele flagrante tegenstrijdigheden** vastgesteld tussen uw verklaringen bij het CGVS en uw eerdere verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Bij de DVZ verklaarde u namelijk meermaals dat u **gedurende twee tot drie maand vast zat in een politiecel** (CGVS Vragenlijst, vraag 3.1 en vraag 3.5). U opende het gehoor bij het CGVS echter met de verklaring dat u werd gevraagd om een schatting te geven van o.a. de periode dat u in de cel was opgesloten. U verklaart dat u de periode niet meer precies weet door wat u had meegemaakt en omdat u toen wat depressief was (zie gehoor CGVS, p 3).

De periode dat u gevangen zat die u opgaf bij de DVZ is dermate verschillend van de periode die u bij het CGVS gaf, namelijk enkele dagen tot misschien een week (zie gehoor CGV, p 25). Uw verklaring hiervoor kan niet worden aanvaard gezien het dermate grote verschil. Bovendien verklaarde u bij de DVZ niet slechts eenmalig dat u twee tot drie maand in een politiecel werd opgesloten, maar gaf u dat op verschillende momenten aan. Daarenboven moet worden benadrukt dat uw verklaringen u bij de DVZ na afloop van het interview werden voorgelezen en dat u deze ter akkoord hebt ondertekend. De vastgestelde tegenstrijdigheid blijft aldus staande, waardoor de geloofwaardigheid van uw verklaringen wordt ondermijnd. Nergens uit het administratief dossier blijkt dat uw cognitieve geheugen in die mate zou zijn aangetast dat u niet in staat zou zijn om coherente en eenduidige verklaringen af te leggen over bepaalde belangrijke gebeurtenissen die u beweert zelf meegemaakt te hebben en die de kern van uw asielrelaas uitmaken. Overigens legt u ook op geen enkel moment een voldoende gestaaft medisch-psychologisch attest neer waaruit zou blijken dat u ernstige geheugenproblemen heeft, waardoor uw verklaringen met betrekking tot die geheugenproblemen in geen geval kunnen worden aanvaard.

De doorleefdheid van uw relaas komt niet alleen in het gedrang omdat u zich dermate flagrant vergist in de tijd die u in de gevangenis zou hebben doorgebracht. Eveneens legt u zeer tegenstrijdige verklaringen af over de **timing van de arrestatie**. Bij de DVZ geeft u immers aan dat de politie u kwam arresteren een paar dagen na de dood van uw man, die overleed op 10 januari 2014 (zie Vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Tijdens uw gehoor bij het CGVS verklaart u echter dat u werd gearresteerd in maart (zie gehoor CGVS, p 19). Opnieuw wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ernstig ondermijnd daar van u kan verwacht worden dat u toch een betere schatting kan maken van de periode waarin u werd gearresteerd. Het verschil tussen ‘een paar dagen na de dood van mijn man’ en in ‘maart’ –twee maand na het overlijden van uw man- is opnieuw zeer flagrant te noemen.”

Uit voormelde motivering blijkt dat verzoekster volgens verweerder incoherente verklaringen heeft afgelegd omtrent de duurtijd van haar vermeende arrestatie. Verzoekster verweert zich door te stellen dat er slecht werd vertaald bij de registratie van haar asielaanvraag op DVZ. De Raad stelt te dezen vast dat verzoekster bij het invullen van de Vragenlijst van het CGVS (stuk 12, administratief dossier) twee maal heeft verklaard dat ze twee tot drie maanden vast zat in een politiecel (cf. vraag 3.1. en 3.5.). Het betreft aldus geen slordigheid in de vertaling maar een correcte opname en weergave van verzoeksters verklaringen. De verklaringen die werden opgenomen in de Vragenlijst werden haar daarenboven ook voorgelezen zodat aangenomen moet worden dat deze stroken met haar gezegden. Verzoeksters verklaring op het CGVS (gehoor, p.3) dat ze “*wat depressief*” is, kan niet aangenomen worden als rechtvaardiging aangezien een arrestatie en opsluiting een dermate grote impact heeft op het dagelijks functioneren dat aangenomen moet worden dat dergelijke gebeurtenis in het geheugen gegrift staat, zeker als deze de aanleiding of van invloed is op de “*depressie*”. De vaststelling dat verzoekster incoherente verklaringen aflegt over de duur van haar arrestatie doet manifest afbreuk aan haar geloofwaardigheid.

Hetzelfde geldt over de incoherente verklaringen over de timing van de arrestatie. Verzoekster geeft kritiek op de stijl van de bestreden beslissing door kritiek te uiten op de het woord ‘doorleefd’ maar weerlegt de motivering niet concreet waar deze aan de hand van haar verklaringen, zoals deze figureren in het dossier, terecht vaststelt dat ze incoherente verklaringen aflegde over het ogenblik van haar arrestatie.

De bestreden beslissing stelt:

“Bovendien blijkt uit informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier dat **gedwongen leviraatshuwelijken** (waarbij een vrouw wordt gedwongen om te trouwen met de broer

van haar overleden man) zouden verdwijnen binnen een stedelijke context. U bevestigt dit bovendien ook (zie gehoor CGVS, p 21). U verklaart hierover dat mensen hun rechten nu kennen en dat vrouwen zijn gesensibiliseerd. U geeft zelfs aan dat er in Kameroen zelfs een ministerie van 'woman empowerment and family' bestaat waar je naartoe kan gaan (zie gehoor CGVS, p 21). Binnen deze context is het zeer opmerkelijk dat u, gezien uw situatie en uw kennis verklaart dat u niet echt een organisatie heeft gecontacteerd. U verklaart dat u er wel over heeft nagedacht maar dat het verlies van uw man nog 'te vers was' (zie gehoor CGVS, p 21). **Het is echter helemaal niet geloofwaardig dat u geen enkele stap heeft ondernomen om uw problemen bij een dergelijke organisatie aan te kaarten waardoor de geloofwaardigheid van uw asielrelaas opnieuw ernstig in het gedrang komt.** Wanneer u wordt gevraagd of u in Douala ook geen contact had opgenomen met een organisatie, zegt u opeens van wel (zie gehoor CGVS, p 25). Een dergelijke tegenstrijdigheid ondermijnt wederom de geloofwaardigheid van uw relaas.

Uit dezelfde informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt verder dat 'les femmes qui se sont émancipées de la tutelle traditionnelle, notamment par la scolarisation, ne seraient pas concernées par cette problématique' Gezien uw profiel kan u hier duidelijk bij geteld worden. **Verskillende elementen maken dat u uw gedwongen leviraatshuwelijk bijgevolg helemaal niet aannemelijk kan maken.**

Uit uw foto die werd teruggevonden op de facebook pagina van uw broer, A. Martin blijkt dat u wel degelijk in december 2015 het vliegtuig heeft genomen vanuit Yaounde. Hij wenst u hierbij al het beste in je nieuwe leven in België. De foto en het bijschrift doen ernstig vermoeden dat u niet zozeer diende te vluchten uit Kameroen omwille van uw vermeende gedwongen huwelijk, maar eerder dat u op zoek ging naar een nieuw leven in België.

Op de vraag waarom u dan wel uit Kameroen bent gevlucht, aangezien u –volgens uw verklaringen– ruim een jaar elders woonde, zegt u dat de het was omwille van uw **gezondheid**. U verklaart dat u vaak ziek was en dat er waar u verbleef geen drinkwater was en dat het er heel warm was met heel veel muggen. U verklaart dat u altijd ziek was (zie gehoor CGVS, p 26). Wanneer de protection officer (verder PO) u vraagt waarom u dan niet elders ging wonen, zegt u dat u zich steeds schuil hield en dat u nergens kon gaan waar mensen u zouden kunnen herkennen (zie gehoor CGVS, p 26). Echter, gezien uw zelfstandigheid en uw diploma's en werkervaring, kan van u worden verwacht dat u meer moeite doet om elders in Kameroen te gaan wonen indien uw situatie in Douala werkelijk dermate slecht zou zijn."

Verzoekster onderneemt geen poging om voormelde vaststellingen concreet te weerleggen. Deze motiveringen vinden steun in het administratief dossier, zijn terecht en pertinent en worden door de Raad overgenomen. De verwijzing naar verzoekster kennis aangaande het bestaan van het ministerie van vrouwenrechten betreft een motivering inzake verzoeksters profiel als gestudeerde vrouw en haar verklaringen dat vrouwen in Kameroen gesensibiliseerd zijn en meer hun rechten kennen.

Verzoekster onderneemt ook geen poging om de motivering te weerleggen inzake haar HIV-status; derhalve blijft deze motivering onverminderd overeind.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3. Verzoekster voert geen argumentatie inzake de subsidiaire beschermingsstatus. In acht genomen hetgeen voorafgaat toont verzoekster niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven februari tweeduizend zeventien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS